

ницы (рицеріи) измолиха го отъ царь Костантина, да го върни отъ заточеніето. Тога стана много тѣшко на христіанитѣ, а най много на святаго Атанасіа, който бѣше тога архидіаконъ, и гонѣше тогава вѣла (Арїа) съ мѣдрото си ученіе и го грозѣше злѣ.

А слѣдъ малко време като умря Александръ патріархъ поставиха на неговото мѣсто тогова святаго Атанасіа, който не пріемваше никакъ Арїа въ христовата церква. Тога Арїй открито своею лѣкавство противъ святаго Атанасіа, и съ трѣбаше не само отъ престола да го свзли, но и отъ града да го испжди: защото мислеше лѣкавий Арїа, че ако свали святаго Атанасіа отъ престола, тога лесно може да утврди своето еретическо ученіе. О колко бѣды претърпѣ святий Атанасіи отъ злочестиваго Арїа! И кой може да искаже неговото гоненіе? Гдѣ не е бѣгалъ и гдѣ не съ крылъ: защото навстѣхъ царь Константина непременно (мѣлакъ) да го увѣатъ. За тѣй и Богъ го прослави за неговитѣ страданія (теглила). и който иска да види неговото страданіе и тѣрпѣніе, той да прочете неговото житіе и ще види.

За тѣй и нѣе трѣба да съ потрѣдиме да спасеме нашитѣ дѣшъ, и дрѣги наши братіа да уташиме, не токмо съ хораты, но и съ работъ, като да съ просвѣти нашыя свѣтъ предъ человекитѣ и да видатъ нашитѣ добри рѣкоты, да прославятъ Бога, и да съ управатъ на добрыя пѣть. Да живѣеме като раздѣмни и да мислиме какво иска божїята воля? Да не мислиме, чи нашыя животъ е безъ скорбь и бѣдъ, но да знайме чи божїето око гледа сичкитѣ наши работы и злы и добры. За тѣй трѣба да съ смириме предъ Бога съ молитвы добры работы и да мо слагваме со страхъ и смиреніе. Най първо трѣба свѣщенникитѣ да повчаватъ и наставляватъ проститѣ человекы, на спасителныя пѣть. Който е слѣга, да слѣгва вѣрно на господаря си, а който е господарь, той да управлава праведно. И сички да кждеме покорни и послушни единъ на дрѣгій, каресъ да не дѣржиме и зло за зло да не въздаваме но който ны кжәне да го благославаме, и който ны мрази да мѣ стрѣваме добро и да съ молиме на Бога за него: защото тѣй ны заповѣдва Христосъ. Освѣнь това, да не бываеме лакоми и сребролюбиви, но да сме благодарени на онова колко имаме. Да имаме на Бога надежда: защото той храни сичкій свѣтъ. Да имаме мѣрж на ястїе, питїе и на сичкитѣ работы: защото отъ многото ястїе и питїе человекъ впада въ пропасть грѣховъ.